

แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกต
ของ วีรพร นิติประภา
Concepts and tactics presented in the literature of the blind worm
in a labyrinth Of Veeraporn Nitiprapha

สันติ ทิพนา¹

¹เลขที่ 113 หมู่ 12 สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 45120

thippana@reru.ac.th

ราตรี ทิพนา²

²เลขที่ 33 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ถนนศรีสวัสดิ์ดำเนิน ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44001

ratree.thippana@gmail.com

พิสมัย บุญอุ้ม³

³เลขที่ 113 หมู่ 12 สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 45120

look_mai_kirena@hotmail.co.th

บทคัดย่อ

วิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา โดยนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ ซึ่งปรากฏผลการวิจัย ดังนี้
แนวคิดในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา ที่ผู้แต่งได้สะท้อนออกมาในวรรณกรรมนวนิยาย โดยผลการศึกษาพบว่า มีจำนวน 12 แนวคิด คือ แนวคิดเกี่ยวกับพุทธศาสนา แนวคิดเกี่ยวกับความรัก การแต่งงาน และครอบครัว แนวคิดเกี่ยวกับวัยเด็ก แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น แนวคิดเกี่ยวกับการมองโลก แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ แนวคิดเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม แนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติแนวคิดเกี่ยวกับการผจญภัย และแนวคิดเกี่ยวกับขอบายมุข/ยาเสพติด

กลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา ที่ผู้แต่งได้ใช้เทคนิค หรือกลวิธีเฉพาะของตนถ่ายทอดลงในวรรณกรรมนวนิยาย

โดยการศึกษาพบว่า มี 4 กลวิธีการนำเสนอ คือ

1. กลวิธีการนำเสนอแนวคิด พบว่า ใช้กลวิธีการนำเสนอแนวคิด มีจำนวน 4 วิธี คือ กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านโครงเรื่อง กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยการเล่าเรื่อง กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านตัวละคร และกลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านสัญลักษณ์

2. กลวิธีการนำเสนอเรื่อง พบว่า กลวิธีการนำเสนอเรื่องใช้กลวิธีการแบบผสมผสาน ประกอบด้วยกลวิธีการดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทิน และกลวิธีการดำเนินเรื่องเล่าย้อนต้น

3. กลวิธีการนำเสนอในมุมมองการเล่าเรื่อง พบว่ากลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้กลวิธีการแบบผสมผสานกัน ประกอบด้วยกลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งเป็นผู้เล่า กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้สรรพนามบุรุษที่ 3

4. การใช้น้ำเสียง พบว่า มีกลวิธีการใช้น้ำเสียง จำนวน 8 น้ำเสียง คือ น้ำเสียงแสดงอารมณ์รื่นเริง น้ำเสียงอ่อนโยนนุ่มนวล น้ำเสียงโกรธเกรี้ยว น้ำเสียงเสียดาย อารมณ์ น้ำเสียงประชดประชัน เสียดสี น้ำเสียงโศกเศร้า สลดหดหู่ น้ำเสียงปลุกเร้าใจ และน้ำเสียงจริงจัง เครื่องขริม

คำสำคัญ : แนวคิด, กลวิธีการนำเสนอ,นวนิยาย, ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต

ABSTRACT

This research has a purpose. To study the concepts and strategies presented in the novel of the blind worm in the labyrinth of Veeraporn Nitiprapha. By presenting descriptive research results. The results are as follows. The concept in the novel of the blind worm in the labyrinth of Veeraporn Nitiprapa, the author has reflected in the novels. The study found that there are 12 concepts. Concept of Buddhism Concepts of love, marriage and family, concepts of childhood. Teen ideas Concept of worldview Education concept Belief concept Concepts of political administration Cultural concept Nature Concepts, Adventure Concepts And vagabond / narcotic ideas. Presentation strategies in the literature of the blind worm in the labyrinth of Veeraporn Nitiprapha. Or their specific strategies conveyed in novel literature.

1. Strategies for presenting ideas. There are 4 methods of presenting ideas. Strategies for presenting concepts by narrative. Presentation strategies through character. And symbolic presentation strategies.

2. The presentation strategies revealed that the strategies used for the presentation of mixed-use strategies. Contains a calendar-based approach. And the tactics of running the story back.

3. Presentation strategies in narrative view. It was found that the narrative strategies used by the authors were based on a combination of strategies. Composed of narrative techniques by the author. Storytelling Techniques by Author Using 3rd Man Pronoun.

4. Using the tone of voice, there are eight tone tone is the tone of the mood. Gentle gentle tone Angry tone Tired voice, sarcastic tone, sarcastic tone, sadness, melancholy, alarming voice. And serious tone grim.

Keywords : concept, presentation strategy, novel, blind worm in labyrinth

1. บทนำ

วรรณกรรมได้ถูกจารึกหรือแต่งขึ้นตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นต้นมาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ และได้มีพระมหากษัตริย์ไทยคือรัชกาลที่ 6 ได้โปรดเกล้าฯ ตั้งวรรณคดีสโมสรขึ้น ดังที่วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี (15 สิงหาคม 2559 : ออนไลน์) คำว่า “วรรณคดี” ก็ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกพร้อมกับพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ เพื่อให้มีความหมายสอดคล้องกับคำว่า “Literature” ในภาษาอังกฤษ ขณะเดียวกัน ธวัช ปุณโณทก (2527 : 1) ได้อธิบายเกี่ยวกับคำว่า “วรรณกรรม” ก็ได้นิยามใช้กันแพร่หลายมาตามลำดับและสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้จัดตั้งสำนักงานวัฒนธรรมทางวรรณกรรมรวมอยู่ในกระทรวงวัฒนธรรมแห่งชาติ เมื่อ พ.ศ. 2485

วรรณกรรมคืองานศิลปะทางความคิดของผู้เขียนหรือผู้ส่งสารที่สะท้อนออกมาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดเป็นการพูดหรือการเขียน ซึ่งผู้รับสารหรือผู้อ่านสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียน หรือผู้ส่งสารต้องการสื่อได้ ดังที่ สมพร มั่นตะสูตร (2525 : 10-11) อธิบายว่า วรรณกรรม หมายถึง งานเขียนทุกชนิดทุกชิ้นที่สามารถสื่อสาร ได้น่าจะเป็นวรรณกรรม ซึ่งหมายความว่าเมื่อผู้แต่งส่งสารไปยังผู้รับ ผู้รับสามารถสื่อความเข้าใจจากสารที่ผู้แต่งส่ง มาได้ก็ถือว่ามี การสื่อสารกันขึ้นแล้วงานเขียนนั้นนับว่าเป็นวรรณกรรม คำว่า “วรรณกรรม” ได้มาจากการสร้างคำ ใหม่ด้วยวิธีการสมาสเพื่อใช้แทนคำที่มาจากภาษาอังกฤษคำว่า “Literature” กุหลาบ มลลิกะมาส (2517 : 7) ได้ กล่าวไว้ว่า คำว่า “วรรณกรรม” มาจากการสร้างศัพท์ใหม่ แทนคำว่า “Literature” โดยวิธีสมาส หรือรวมคำ จากคำ ว่า วรรณ หรือ บรรณ ซึ่งหมายถึงใบไม้ หรือหนังสือ รวมกับคำว่า กรรม ซึ่งหมายถึงการกระทำ ดังนั้น วรรณกรรม จึงหมายถึงการกระทำที่เกี่ยวกับหนังสือ โดยความหมายของวรรณกรรม หมายถึง สิ่งซึ่งเขียนขึ้นทั้งหมดไม่ว่าจะ เป็นไปในรูปใดหรือเพื่อความมุ่งหมายใด ซึ่งอาจจะเป็นใบปลิวหนังสือพิมพ์ นวนิยาย คำอธิบาย ฉลากยา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ สิทธิา พินิจภูวดล และคณะ (2515 : 35) ได้กล่าวว่า วรรณกรรม หมายถึง งานเขียนในรูปบทกวี นิพนธ์ ร้อยกรอง และข้อเขียนทั้งหมดที่ใช้ภาษาร้อยแก้ว ได้แก่ บทความสารคดี เรื่องสั้น เรียงความ บทละคร บท ภาพยนตร์ บทโทรทัศน์ และนวนิยาย ตลอดจนคอลัมน์ต่าง ๆ

นวนิยายเป็นวรรณกรรมรูปแบบใหม่ที่คนไทยรับอิทธิพลหรือวัฒนธรรมมาจากชาติตะวันตกโดยมีรูปแบบ ในการแต่งที่เปิดกว้างทางความคิด ไม่มีกฎเกณฑ์ที่เข้มงวด วิทย์ศิเว ศรียานนท์ (2544 : 126-130) ได้กล่าวถึง ศิลปะการประพันธ์นวนิยายว่า นวนิยายเกิดขึ้นจากคำประพันธ์ที่เป็นการบรรยายเช่นเดียวกับนิยาย เป็นวรรณกรรม รูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นสนองความต้องการของคนสมัยใหม่

เพราะฉะนั้นจึงสอดคล้องกับ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2529 : 25-179) ได้อธิบายถึง ศิลปะการ ประพันธ์นวนิยายว่า วิธีการพิจารณาศิลปะการประพันธ์นวนิยายต้องวิเคราะห์แยกออกเป็น ส่วน ๆ คือ ด้านเนื้อหา และกลวิธี เนื้อหา ได้แก่ แนวคิด โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง ตัวละคร พรรคนะของผู้แต่ง และฉากเราจะพิจารณาแนวคิดได้ ก็ต่อเมื่อได้อ่านนวนิยายเรื่องหนึ่ง ๆ จบแล้ว นวนิยายทั่ว ๆ ไปจะอาศัยลักษณะนิสัยของตัวละครเป็นเนื้อหาสำคัญ ส่วนหนึ่งของนวนิยาย สำหรับกลวิธีพิจารณาว่าใช้อะไรบ้างในการใช้ศิลปะการประพันธ์นวนิยาย กลวิธีย่อมขึ้นอยู่กับ เนื้อหา เช่น กลวิธีเกี่ยวกับการดำเนินเรื่อง ซึ่งอาจเป็นดังนี้ คือ ดำเนินตามปฏิทินธรรมชาติ ดำเนินเรื่องสลับไป มาและต่างสถานที่ กลวิธีเล่าเรื่องว่าผู้แต่งบรรยายเรื่องเองหรือให้ตัวละครตัวใด ตัวหนึ่งบรรยาย หรืออาศัยกลวิธีปน กัน กลวิธีที่สำคัญอันหนึ่งในการแต่ง คือการใช้สำนวนภาษาถ้อยคำสำนวนที่ใช้วาดภาพ หรือบอกกล่าวประวัติบุคคล หรือสถานที่ หรือยุคสมัยที่เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้น

แนวคิดมีส่วนสำคัญมากที่จะต้องเป็นสื่อในการนำเสนอแก่ผู้อ่านโดยผู้แต่งจะนำเสนอแนวคิด ในรูปแบบใดก็ขึ้นอยู่กับเทคนิคของผู้แต่งแต่ละท่าน เพราะแนวคิดเสมือนหนึ่งเป็นตัวอุ้งให้แก่นวนิยายเรื่องนั้น ๆ แนวคิดจึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญประการแรก ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นกับผู้แต่งแต่ละท่าน หากไม่มีแนวคิดก็ไม่สามารถ จะวางเค้าโครงเรื่องเพื่อเสนอกลวิธีการดำเนินเรื่องต่อไปได้ ดังที่ สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร (2518 : 33) ได้อธิบาย ว่า แนวคิด หมายถึง ความคิดสำคัญหรือความหมายของเรื่องอันเกิดจากการเชื่อมโยงองค์ประกอบต่าง ๆ เข้า ด้วยกันไม่ว่าจะเป็นโครงเรื่อง หรือตัวละคร ฉาก บทสนทนา นักประพันธ์ที่มีความสามารถนั้นจะสร้างองค์ประกอบ ของเรื่องที่เกี่ยวข้องกันสอดคล้องกัน เพื่อนำไปสู่ความคิดสำคัญของเรื่องได้อย่างแจ่มชัดโดยตลอด ซึ่งสอดคล้องกับ สุดารัตน์ เสรีวัฒน์ (2520 : 12) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แนวคิด คือ ความคิด หรือทัศนคติ หรือสภาพหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ที่ผู้แต่งมุ่งเสนอต่อหรือสื่อถึงผู้อ่าน

นอกจากนี้ สายทิพย์ นุกุลกิจ (2543 : 100) ได้กล่าวว่า แนวคิดของเรื่อง คือ ทัศนคติที่ผู้แต่ง มีต่อชีวิต หรือ สารที่ผู้แต่งต้องการจะสื่อให้ผู้อ่านทราบเรื่องบันเทิงคดีจะมีสารัตถะของเรื่องก็ต่อเมื่อ ผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายจะให้ผู้อ่าน ได้เข้าใจชีวิตเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กุหลาบ มลลิกะมาส (2539 : 108) ได้กล่าวว่า นักเขียนย่อมมองโลกและชีวิต มนุษย์ในแง่ต่าง ๆ กัน และต่างก็มีแนวคิดของตนที่มีต่อโลก ต่อสังคม และต่อชีวิตมนุษย์แตกต่างกัน แนวคิดหรือ ปรัชญาต่าง ๆ นั้นในนิยายที่ตนแต่งขึ้นเสมอกลวิธีการนำเสนอจะได้ออกมาจากการที่ผู้แต่งมีแนวคิดที่จะนำเสนอแก่ผู้อ่าน แล้วผู้แต่งจะเริ่มวางเค้าโครงเรื่องเพื่อจะดำเนินเรื่องในรูปแบบที่เป็นเทคนิคหรือสไตล์ของผู้แต่งแต่ละท่าน ดังที่

ประทีป เหมือนนิล (2519 : 15-23) ได้อธิบายว่าการดำเนินเรื่องนอกจากโครงเรื่องจะประกอบด้วย การเปิดเรื่องในตอนต้น การดำเนินเรื่องซึ่งเป็นตอนกลางของเรื่องก็จำเป็นต้องมีความสำคัญอยู่มากเช่นกัน เพราะจะต้องดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องอย่างจดจ่ออยู่เสมอ

ดังนั้นต้องอาศัยกลวิธีเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องที่เหมาะสม ซึ่งนักประพันธ์สามารถกระทำได้หลายวิธี คือ การเล่าเรื่องตามลำดับปฏิทิน การเล่าเรื่องย้อนต้น การเล่าเหตุการณ์เกิดต่างสถานที่สลับกันไปมา การดำเนินเรื่องโดยกล่าวถึงเหตุการณ์ที่สลับกันไป ซึ่งสอดคล้องกับ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2518 : 27) ได้กล่าวว่า การดำเนินเรื่องนั้นเป็นขั้นตอนสำคัญขั้นตอนหนึ่งในการที่จะทำให้เรื่องคลี่คลาย และดำเนินไปยังจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการ ซึ่งกลวิธีในการดำเนินเรื่องมีหลายแบบ คือ การดำเนินเรื่องตามปฏิทินธรรมชาติหรือดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

นอกจากนี้ วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2537 : 121) ได้เสนอทัศนะเกี่ยวกับกลวิธีการดำเนินเรื่อง สามารถแบ่งออกได้ 3 แบบ คือ ลำดับตามเวลาและเหตุการณ์ที่เกิดก่อน-หลัง อาจจะเป็นจากอดีตสู่ปัจจุบันก็ได้ ลำดับตามภูมิศาสตร์ คือ การเล่าไปตามเขตต่าง ๆ เช่น ลำดับภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคใต้ และลำดับเรื่องตามความสำคัญของเนื้อเรื่อง อาจเป็นการแจกแจงข้อมูลจากตอนที่มีความสำคัญน้อยที่สุดไปสู่ตอนที่มีความสำคัญมากที่สุด ส่วนนวนิยายก็ต้องอาศัยแนวคิดและกลวิธีการดำเนินเรื่องด้วยเช่นกัน ซึ่งมีส่วนให้นวนิยายแต่ละเรื่องดำเนินเรื่องไปตามจังหวะของตัวอักษรที่ผู้แต่งได้เขียนขึ้น จึงทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สในการอ่านและอยากติดตามเรื่องตั้งแต่นั้นจนจบ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกตของ วีรพร นิติประภา ว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน แนวคิดด้านใดบ้าง และมีกลวิธีการนำเสนอในการนำเสนอเรื่องอย่างไร

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อวิเคราะห์แนวคิดในวรรณกรรมนวนิยายเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกตของ วีรพร นิติประภา

2.2 เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกตของ วีรพร นิติประภา

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตระยะเวลาในการวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา ฉบับตีพิมพ์ครั้งที่ 9 สำนักพิมพ์มติชน ปี 2559 จำนวน 256 หน้า

3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาในการวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา จากนวนิยายเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดใน
 ขวางกต ของ วีรพร นิติประภา โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) ผู้วิจัยได้กำหนด
 ขั้นตอนวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

4.1 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอ
 ในครั้งนี้ เป็นนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในขวางกต ของ วีรพร นิติประภา เท่านั้น

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

4.2.1. แบบวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอด
 ในขวางกต ของ วีรพร นิติประภา โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอ ผู้วิจัย
 สร้างตามกระบวนการต่อไปนี้

4.2.2 ศึกษาวิเคราะห์หลักการ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด
 และกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในขวางกต ของ วีรพร นิติประภา สร้างแบบ
 วิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในขวางกต ของ วีรพร นิติ
 ประภา

4.2.3 นำแบบวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยาย
 เรื่องไส้เดือนตาบอดในขวางกต ของ วีรพร นิติประภา เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์สันติ ทิพนา อาจารย์ที่ปรึกษา
 การวิจัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาและวรรณกรรมไทย และอาจารย์ราตรี
 ทิพนา อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

4.2.4 นำผลการพิจารณาความเหมาะสมของแบบวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอใน
 วรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในขวางกต ของ วีรพร นิติประภา ที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาปรับปรุงแก้ไข
 ก่อนนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.3 วิธีดำเนินการวิจัย

4.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีทางสังคมและ
 กลวิธีการนำเสนอ

4.3.3 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
 ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

5. สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือน
 ตาบอดในขวางกต ของ วีรพร นิติประภา สรุปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

5.1 แนวคิดในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในขวางกต ของ วีรพร นิติประภา

ผู้วิจัยพบว่าวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในขวางกต ของ วีรพร นิติประภา
 ได้นำเสนอแนวคิดไว้มากที่สุด 12 แนวคิด ดังนี้

5.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับพุทธศาสนา จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือน
 ตาบอดในขวางกต ของ วีรพร นิติประภา พบว่า วีรพร นิติประภา เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.1.1 พิธีกรรมทางพุทธศาสนา วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับพิธีกรรม
 ทางพุทธศาสนา ไว้ดังนี้

5.1.1.1 พิธีกรรมทางพุทธศาสนาเกี่ยวกับการตาย ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ
 พิธีกรรมทางพุทธศาสนาเกี่ยวกับการตายไว้ว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่คนนับถือศาสนาพุทธมากที่สุด ดังนั้น
 ในการดำเนินชีวิตของคนไทยในปัจจุบันจึงต้องเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา

5.1.1.2 พิธีกรรมการลอยอังคาร ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับพิธีกรรมการลอย

อังคารไว้ว่า การลอยอังคาร คือ การนำเก้าอี้ที่เหลือจากการเผาศพไปลอย ในแม่น้ำด้วยความเชื่อและคตินิยมของคนไทยที่มีมาช้านานว่าการลอยอังคาร จะช่วยส่งดวงวิญญาณของผู้ล่วงลับไปสู่ภพภูมิที่ดี

5.2.2 หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนาไว้ดังนี้

5.2.2.1 ด้านสังขาร ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับสังขารไว้ว่าสังขาร คือ ความจริงที่ไม่มีใครสามารถหลีกเลี่ยงได้ อันได้แก่ การเกิดขึ้น ตั้งอยู่ แล้วดับไปของชีวิตไม่มีความเที่ยงแท้แน่นอน

5.2.2.2 ด้านชาติศีลธรรม ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการขาดศีลธรรมไว้ว่า คนเราสามารถประพฤติผิดศีลธรรม ผิดจริยธรรมได้ เมื่อมีความมัวเมาในกิเลสเข้าครอบงำ โดยคนส่วนมากเมื่อทำผิดพลาดไปมักจะอ้างว่า ทำไปเพราะว่ารักบ้าง ยอมแม้กระทั่งหักหลังคนที่เขารักเรามากที่สุด และยังขาดhiriโอตัมปะ คือ ความละเอียดใจและเกรงกลัวต่อบาป

5.2.2.3 ด้านความหลง ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความหลงไว้ว่าในสังคมปัจจุบันนี้ คนเรามักจะหลงผิด เข้าใจผิดในเรื่องต่าง ๆ ไม่ได้คิดในแง่ว่ามันไม่เที่ยง ไม่ได้คิดในแง่ว่ามันเป็นทุกข์ ไม่ได้คิดในแง่ว่ามันเป็นอนัตตา แต่เราคิดว่ามันเที่ยง มันมีความสุข มันเป็นตัวตน เป็นสัตว์ เป็นบุคคลขึ้นมา แล้วเราก็เข้าไปยึดถือในสิ่งที่เป็นนั้น แล้วก็ยึดของอื่น ๆ

5.2.3 แนวคิดเกี่ยวกับความรัก การแต่งงาน และครอบครัว จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขวงกต ของ วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.2.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรัก ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความรัก ไว้ดังนี้

5.2.3.2 ด้านความรักของพี่น้อง ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรักของพี่น้องไว้ว่า ความรักในรูปแบบของพี่น้อง เป็นความรักที่ยิ่งใหญ่กว่าความรักของหนุ่ม ๆ สาว ๆ

5.2.3.3 การรักข้างเดียว ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรักข้างเดียว ไว้ว่า ในสังคมปัจจุบันมีหลาย ๆ คนที่แอบหลงรักใครสักคนแค่ข้างเดียว ไม่ว่าจะคน ๆ นั้นจะรู้ หรือไม่ เขาก็ไม่มีสิทธิ์จะไปบังคับจิตใจใครให้หันมารักเขาได้

5.2.3.4 รักคนหมดใจ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรักคนหมดใจไว้ว่า การรักคนที่หมดใจ เพราะคิดว่าจะรักษาเขาไว้นั้น แล้วทำให้ตนเป็นทุกข์ ก็ควรที่จะปล่อยเขาไป เพราะว่าทุกวันนี้ผู้หญิงไม่ค่อยจะสนใจผู้ชายมากนัก เนื่องจากสังคมปัจจุบันนี้คนที่เป็นอย่างนี้คือ คุณแม่โบลี้งเตี้ยก็มีมากในปัจจุบัน

5.2.3.5 รักผิดศีลธรรม ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรักผิดศีลธรรมไว้ว่า สังคมปัจจุบันนี้ก็ยังมียุคคลประเภที่ อยู่มากมายเช่นกัน คือ ยอมลดตัวเพื่อมาเป็นภรรยาบ่อย ไม่สนใจว่าเขาจะมีครอบครัวแล้วแต่อย่างไร เพราะคิดว่าบาปไม่มีตัวตน คนอื่นจะเป็นอย่างไรไม่สนใจ ขอแค่ได้รัก ได้อยู่กับคนที่รัก แม้ว่าเขาจะเป็นสามีใคร ไม่สนใจ ขอแค่ตนมีความสุขในสิ่งที่ทำก็พอ

5.2.3.6 รักได้หลาย ๆ คน ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรักได้หลาย ๆ คนไว้ว่า สังคมปัจจุบันนี้ ผู้หญิงส่วนใหญ่มีสิทธิเสรีภาพมากขึ้นในการเลือกสามี ซึ่งมี 2 นัย คือ

5.2.3.6.1 การที่ผู้หญิงมีสามีหลายคน และไม่สามารถเลือกใครสักคนได้ เพราะว่ารักผู้ชายที่เป็นสามีทุกคน แล้วถ้าผู้ชายที่เป็นสามีทุกคนรับได้ก็สามารถอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขได้

5.2.3.6.2 การที่ผู้หญิงบางคนอาจจะผ่านการแต่งงานมาแล้ว ผ่านการมีลูกมาแล้วและเกิดหย่าร้างกัน หากผู้หญิงจะมีสามีใหม่สักคน ผู้ชายที่เป็นสามีใหม่ยอมรับได้ก็บอติดที่ผ่านมาของเธอ เนื่องจากในสังคมทุกวันนี้ยากจะหาผู้หญิงที่ยังรักษาความบริสุทธิ์ไว้ได้ไม่ให้เห็นมัวและถึงแม้ว่าเธอจะผ่านอะไรมา แต่ว่าเธอเป็นคนดี ประพฤติปฏิบัติ หรือปรนนิบัติสามีเป็นอย่างดี เขายอมไม่ทิ้งเธอไปไหน

5.2.3.7 รักอีกฝ่ายที่ไม่รับรู้ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรักอีกฝ่ายที่ไม่รับรู้ไว้ว่า สังคมสมัยนี้ การเพื่อฝันว่าได้รักใครคนหนึ่ง แม้ว่าเขาจะไม่เคยรับรู้เลยก็ตาม แต่ความรักในรูปแบบนี้ ก็เป็นความรักที่ดี เพราะอย่างน้อยก็ได้ทำให้คนอื่นเขาเป็นทุกข์ ถึงคนที่ทุกข์ใจจะเป็นเรากก็ตาม แต่ว่าเราไม่ได้ไปสร้างความเดือดร้อนให้ใคร

5.2.3.8 รักที่ยอมหนีตามกันไป ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรักที่ยอมหนีตามกันไปไว้ว่า สังคมสมัยนี้ยังมีความรักในรูปแบบนี้หลงเหลืออยู่ เป็นความรักแค่เดียวเดียว ไม่ยั่งยืน เนื่องจากผู้หญิงมักใฝ่ฝันที่จะได้ผู้ชายที่ดั่งใจเป็นความรัก แต่ในขณะที่เดียวกันผู้ชายก็ต้องการผู้หญิงที่เข้าใจและพร้อมสนับสนุนอยู่เคียงข้างเขา มากกว่า ดังนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นความรักครั้งแรกก็ตาม ก็ควรที่จะศึกษากันไปนาน ๆ ไม่ใช่ตัดสินใจหนีตามกันไป

5.3 การแต่งงาน ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการแต่งงานไว้ว่าการแต่งงานจดทะเบียนสมรส และมีลูกด้วยกัน ไม่ได้เป็นหลักประกันให้ได้เลยว่าจะเลิกรา หย่าร้างกันไม่ได้ มีหลาย ๆ คู่สมรสในสังคมนี้ ที่แต่งงานมีลูกพร้อมหน้าพร้อมตา ก็ยังไม่วายต้องหย่าร้างเป็นปัญหาทางสังคม

5.4 ด้านครอบครัว ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับครอบครัวไว้ดังนี้

5.4.1 ครอบครัวที่ขาดความอบอุ่น ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับครอบครัวที่ขาดความอบอุ่นไว้ว่า ครอบครัวที่พ่อกับแม่ไม่มีเวลาเลี้ยงดู ใส่ใจลูก ๆ ในขณะที่พ่อกับแม่คิดถึงแต่เรื่องของตนเอง จนลืมไปว่า พวกตนได้ให้กำเนิดสิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ ที่เรียกว่าลูกขึ้นมา ซึ่งแน่นอนว่าลูกมีความต้องการโยยหาความรักจากผู้เป็นพ่อเป็นแม่ตามสัญชาตญาณ

5.4.2 การมีบ้านเล็กบ้านน้อย ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการมีบ้านเล็กบ้านน้อยไว้ว่า การมีบ้านเล็กบ้านน้อยทุกวันนี้ นับว่าเป็นเรื่องของผู้ชายหรือผู้หญิงที่มีฐานะความเป็นอยู่ที่ดีจะนิยมมีกัน ดังนั้นถ้าหากไม่แน่ใจว่าตนเองจะสามารถซื้อสตัยกับผู้หญิง หรือผู้ชายที่เป็นคู่ของตนไปได้ตลอดชีวิต

5.5 แนวคิดเกี่ยวกับวัยเด็ก จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอด ในเขวงกต ของ วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.6 แนวคิดเกี่ยวกับความไร้เดียงสา ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความไร้เดียงสาไว้ว่า วัยเด็กเป็นช่วงชีวิตที่มีความสำคัญมาก พ่อกับแม่จะต้องเอาใจใส่ให้ความอบอุ่นกับเขาให้มาก ๆ สอนในสิ่งที่ดีที่ควร เพราะเด็กเปรียบเหมือนผ้าขาว จะแต่งแต้มอะไรลงไปย่อมทำให้ผ้าขาวสกปรกได้ง่าย เด็กส่วนใหญ่เขายังไม่รู้ และไม่ค่อยจดจำอะไรมากมายนัก มักจะทำตามเพื่อนมากกว่า

5.7 แนวคิดเกี่ยวกับความเพ้อฝัน ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความเพ้อฝันไว้ว่าการอ่านหนังสือประเภทนวนิยายมีอิทธิพลต่อเด็กอย่างไร หากเขาโตขึ้นมา เขามักจะจินตนาการกับการมีอยู่จริงของตัวเอง โดยที่ตนเองนั้นไม่เคยทราบเลยว่านวนิยาย คือ เรื่องที่เกิดจากการแต่งขึ้นมา ในขณะที่ตัวเด็กเองกลับคิดว่าตนจะมีชีวิตที่สวยงามอย่างในนวนิยาย นอกจากนี้ ผู้แต่งยังชี้ให้เห็นว่า หากในวัยเด็กเด็กเริ่มอ่านหนังสือย่อมเป็นเรื่องที่ดี

5.8. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอด ในเขวงกต ของ วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.9 แนวคิดเกี่ยวกับการชิงสุกก่อนห่าม ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการชิงสุกก่อนห่ามไว้ว่า ในช่วงนี้วัยรุ่นส่วนใหญ่จะเล็ดร้อน ชอบอยากรู้ อยากลอง แล้วยก็ไปจบที่การร่วมเพศ หรือการลอบได้เสียกัน สุดท้ายก็อาจจะหนีตามกันไป หรือถ้าร้ายแรงกว่านั้นก็อาจจะตั้งครภภในวัยเรียน เป็นภาระของพ่อแม่ผู้ปกครอง

5.10 แนวคิดเกี่ยวกับการร่วมเพศเพื่อแลกรัก ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการร่วมเพศเพื่อแลกรักไว้ว่า ผู้หญิงบางคนยอมร่วมเพศกับผู้ชาย เพื่อต้องการได้ยินคำว่ารัก แต่ผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบอย่างชลิกากลับไม่เรียกร้องสิ่งใด นอกจากต้องการให้ปรารถนเปลี่ยนใจมารักตนด้วยความเต็มใจมากกว่า

5.11 แนวคิดเกี่ยวกับการร่วมเพศแบบไม่ผูกพัน ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการร่วมเพศแบบไม่ผูกพันไว้ว่า ผู้ชายนั้นมีความน่ากลัวเป็นที่สุด เพราะว่าเขาผู้หญิงไม่สามารถรู้ได้เลยว่าผู้ชายคิดอะไรอยู่ ไม่รู้เลยว่าผู้ชายยอมร่วมเพศกับผู้หญิง เพราะว่ารักผู้หญิงจริง ๆ หรือไม่ ถ้าผู้ชายไม่รักผู้หญิงจริง แต่กลับมาร่วมเพศกับผู้หญิงนั้นยิ่งทำให้เห็นว่าผู้ชายคนนี้เป็นคนที่เห็นแก่ตัว มักได้เป็นที่สุด

5.12 แนวคิดเกี่ยวกับการไม่รักศักดิ์ศรีของความเป็นผู้หญิง ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการไม่รักศักดิ์ศรีของความเป็นผู้หญิงไว้ว่า ผู้หญิงในปัจจุบันนี้ ขาดศักดิ์ศรีของความเป็นผู้หญิงยอมร่วมเพศกับใครก็ได้ จะเป็นคนที่ตนคบอยู่ หรือไม่ใช้ก็ตาม

5.13 แนวคิดเกี่ยวกับการทรยศหักหลัง ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการทรยศหักหลังไว้ว่าการทรยศหักหลัง หรือการนอกกายนอกใจ คือ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งรู้ทั้งรู้ว่า ผู้หญิงหรือผู้ชายคนนั้นมีความสัมพันธ์เชิงลึกกับคนที่ตนรู้จักหรือสนิทชิดเชื้อใกล้ชิด แต่ก็ยังมีอะไรเกินเลยกับผู้หญิงหรือผู้ชายคนนั้น โดยไม่มีความละอายใจใด ๆ เลย

5.14 แนวคิดเกี่ยวกับการเข้าไปในสถานที่เรียมย์ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเข้าไปในสถานที่เรียมย์ไว้ว่า สถานที่เรียมย์นั้นผุดขึ้นมาเยอะมากในปัจจุบัน และได้กลายเป็นสถานที่พักผ่อน ปลดปล่อยของคนในปัจจุบันไปเสียแล้ว แม้ว่ารัฐบาลจะเคยส่งเสริมให้คนไทยได้ดื่มม แต่ที่ร้านเหล้าหรือสถานที่เรียมย์กลับมีมากกว่าร้านมเสียอีก

5.16 แนวคิดเกี่ยวกับการมองโลก จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือน تابอดในเขวงกต ของ วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.16.1 แนวคิดเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ดี ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.16.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการมองโลกที่ผิดไปจากความจริง (เพื่อฝัน) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการมองโลกที่ผิดไปจากความจริง (เพื่อฝัน) ไว้ว่าการเพื่อฝันก็เหมือนกับเหรียญสองด้านที่มีทั้งดีและไม่ดี ด้านดี คือ คนที่เพื่อฝัน จะไม่สร้างความเดือดร้อนให้ใคร เพราะถึงจะทุกข์จะเจ็บเพียงใด เขาก็เพียงแสร้งให้คนเดียว ด้านที่ไม่ดี คือ เขาอาจจะมองโลกในแง่ดีมากเกินไป จนต้องทำให้เขาเสียใจในภายหลังได้

5.16.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการมองโลกตามความเป็นจริง ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการมองโลกตามความเป็นจริงไว้ว่า การมองโลกตามความเป็นจริงนั้น คือ การมองโลกแบบที่ไม่บิดเบือน เห็นทุกอย่างอย่างเป็นความจริง รู้ว่าคนเราเกิดมาต้องตาย รับรู้ได้แห่งความรู้สึกที่เป็นจริงของคนที่คาดหวังว่าเขาจะเปลี่ยนใจมารักตนได้ รับรู้ได้ถึงความไม่เที่ยงแท้ของโลกดั่งนั้น ถ้าเรามองเห็นตามความจริงแล้วเราจะไม่มีความทุกข์เลย และจะไม่ยึดติดกับเขา หรือใคร ๆ อีกด้วย

5.16 แนวคิดเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ร้าย ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการมองโลกในแง่ร้ายไว้ว่า คนส่วนมากที่ไม่สมหวังกับเรื่องใด ๆ เลยมาทั้งชีวิตก็มักจะมีโทษนั้น โทษนี้ โทษชีวิตบ้าง ว่าชีวิตทรยศตน แต่ไม่เคยหันกลับมามองเลยว่า ตนใช้ชีวิตอย่างไร ให้สมควรได้พบความสมหวังหรือไม่ มัวแต่โทษชีวิต มัวแต่โทษคนอื่นว่าทรยศตน บางครั้งตนก็ทรยศคนอื่นเช่นกัน

5.17 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือน تابอดในเขวงกต ของ วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.17.1 แนวคิดเกี่ยวกับการออกกลางคัน ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการออกกลางคันไว้ว่าการที่เด็กวัยรุ่นบางคนต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน เพราะ

1. มีความรักแล้วจำเป็นต้องหนีตามกันไป
2. ให้ความสำคัญกับการทำงานมากกว่าการศึกษาเล่าเรียน
3. เมื่อทำงานก็มักจะได้ค่าตอบแทนเป็นเงินเดือน ในขณะที่ศึกษาเล่าเรียนได้

ค่าตอบแทนเพียงแค่ว่าความรู้

5.18 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ว่า วัยรุ่นที่จำเป็นต้องออกจากโรงเรียนกลางคันนั้นก็จะต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งลึก ๆ แล้ว เขาก็ยังคงเสียโอกาสที่พลาดไปของตนถ้าหากมีโอกาสเขาก็คงอยากกลับไปเรียนเช่นเดิม

5.18 แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือน تابอดในเขวงกต ของ วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.18.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสาปแช่ง ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสาปแช่งไว้ว่า นอกเหนือจากความแค้น การสาปแช่งแล้ว การให้อภัยต่างหาก คือ สิ่งที่สำคัญและสามารถเอาชนะได้ทุกอย่างไม่นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นถึง อำนาจแรงอาฆาตของผู้หญิงที่มีความร้ายกาจเพียงใด

5.18.2 แนวคิดเกี่ยวกับการทำคุณไสย (เล่นของ) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการทำคุณไสย (เล่นของ) ไว้ว่า ผู้หญิงมีความร้ายกาจในด้านใดได้บ้าง ดังสุภาวดีที่ว่า “ไม่ได้ด้วยเล่ห์ ก็เอาด้วยกล ไม่ได้ด้วยกล ก็เอาด้วยมนตร์ ไม่ได้ด้วยมนตร์ ก็เอาด้วยคาถา ”

5.19 แนวคิดเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไว้ว่า ประเทศไทยกว่าจะมาเป็นไทยได้ถึงทุกวันนี้ ต้องผ่านอะไรมาบ้าง ต้องทำการปฏิวัติมาแล้วกี่หน ต้องถูกทหารยึดอำนาจมาแล้วกี่ครั้ง และต้องออกมาประท้วงมีหลายสีี่นครั้งแล้วครั้งเล่า

5.20 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.20.1 แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรมการกิน ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.20.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับอาหารไทย ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับอาหารไทยไว้ว่า อาหารไทย เป็นมรดกทางภูมิปัญญาที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น ดังนั้นเราในฐานะที่เป็นคนไทย จะต้องอนุรักษ์อาหารไทยไว้ให้คู่กับชาติไทยสืบไป

5.20.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับอาหารนานาชาติ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับอาหารนานาชาติไว้ว่า วัฒนธรรมการกินของชนชาติต่าง ๆ ล้วนมีเสน่ห์เย้ายวนใจไม่ต่างจากอาหารไทยเลย ดังนั้นจึงไม่แปลกที่คนไทยจะรับวัฒนธรรมอาหารจากชาติต่าง ๆ มาสร้างสรรค์ไว้ตามร้านอาหาร แม้กระทั่งบนโต๊ะกับข้าวของบางครอบครัว

5.21 แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.21.1 แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมการมีบ้านเล็กบ้านน้อย ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมการมีบ้านเล็กบ้านน้อยไว้ว่า ในยุคปัจจุบัน โลกกลับหมุนไปเรื่อย ๆ เรื่องบางเรื่องที่เคยเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องปิดบัง ซ่อนเร้น แต่ปัจจุบันนี้กลับไม่จำเป็นต้องปิดบังอีกต่อไป เพราะไม่ค่อยมีใครมาสนใจลมปากของชาวบ้านอีกแล้ว

5.21.2 แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานไว้ว่า สังคมทุกวันนี้เปิดกว้างเพื่อรับเอาวัฒนธรรม ค่านิยมมาจากทั่วทุกสารทิศ ดังนั้นค่านิยมการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน ก็เป็นอีกค่านิยมหนึ่งที่คนส่วนใหญ่มองว่า จะลดอัตราการหย่าได้ เนื่องจากต่างฝ่ายต่างได้ทดลองอยู่กับคู่ของตนก่อน ถ้าหากถูกใจและแน่ใจแล้วว่าทั้งชีวิตจะซื่อสัตย์กับคู่ของตนคนเดียวการแต่งงานจึงจะเกิดขึ้น

5.22. แนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติ จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดไว้ว่าประเทศไทยมีพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ มีการทำสวนในการปลูกพืชผัก ผลไม้อย่างกว้างขวาง ฝนตกต้องตามฤดูกาล และมีสัตว์น้ำที่หลากหลาย

5.23 แนวคิดเกี่ยวกับการผจญภัย จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า ในวัยเด็ก เด็ก ๆ มักจะจินตนาการว่าได้ผจญภัยในดินแดนต่าง ๆ มากมาย รวมไปถึงการตั้งชื่อให้กับสัตว์และต้นไม้ชนิดต่าง ๆ อีกด้วย

5.24 แนวคิดเกี่ยวกับบอบายมุข/ยาเสพติด จากการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมนวนิยายเรื่อง ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา ได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

5.25 แนวคิดเกี่ยวกับการดื่มสุรา ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการดื่มสุราไว้ว่า คนส่วนใหญ่มักแก้ปัญหาด้วยการเมา มักรินปัญหา ความทุกข์ ความเศร้าเสียใจต่าง ๆ ด้วยการเมา แต่หลังจากที่น้ำเมาไม่มีฤทธิ์เหลืออยู่ ตนก็กลับมาเครียด กลับมาทุกข์ กลับมาเศร้าเสียใจเช่นเดิม

5.26 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้สารเสพติด ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการใช้สารเสพติด ไว้ว่า ในสังคมปัจจุบัน คนส่วนมากที่ใช้สารเสพติดเป็นจำนวนมากนอกจากชนชั้นรากหญ้าสามัญชนคนธรรมดาไปจนถึง

ดารานักร้องก็ใช้สารเสพติด เนื่องจากคนเหล่านั้นมีความเชื่อว่าตนจะได้รับความสุขจากสิ่งเสพติด และเพราะอยากสุขยิ่งกว่าบรมสุข เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงหนีหน้าจากปัญหาต่าง ๆ

5.2 กลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา

จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา ผู้วิจัยสรุปการวิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอ ตามประเด็นดังนี้

5.2.1 กลวิธีการนำเสนอแนวคิด

จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา พบว่า มีกลวิธีการนำเสนอแนวคิดทั้งหมด 4 แนวคิด คือกลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านโครงเรื่อง กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยการเล่าเรื่อง กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านตัวละครและกลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านสัญลักษณ์

5.2.2 กลวิธีการนำเสนอเรื่อง

จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอเรื่องในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา พบว่า มีกลวิธีการนำเสนอเรื่องใช้กลวิธีการแบบผสมผสาน ประกอบด้วย 2 กลวิธี คือ กลวิธีการดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทิน และกลวิธีการดำเนินเรื่องเล่าย้อนต้น

5.2.3 กลวิธีการนำเสนอในมุมมองการเล่าเรื่อง

จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอในมุมมองการเล่าเรื่องในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา พบว่า มีกลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้กลวิธีแบบผสมผสานกัน ประกอบด้วย 2 กลวิธี คือ กลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งเป็นผู้เล่า และกลวิธีการเล่าเรื่องโดยผู้แต่งใช้สรรพนามบุรุษที่ 3

5.3 การใช้น้ำเสียง

จากการศึกษาการใช้น้ำเสียงในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกตของ วีรพร นิติประภา พบว่า มีการใช้น้ำเสียง ทั้งหมด 8 น้ำเสียง คือ น้ำเสียงแสดงอารมณ์รื่นเริงน้ำเสียงอ่อนโยนนุ่มนวล น้ำเสียงโกรธเกรี้ยว น้ำเสียงเสียดาย อารมณ์ น้ำเสียงประชดประชัน เสียดสี น้ำเสียงโศกเศร้า สลดหดหู่ น้ำเสียงปลุกเร้าใจ และน้ำเสียงจริงจัง เคร่งขรึม

6. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์แนวคิดและกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา พบว่า สังคมไทยมีความเชื่อ ความศรัทธาในพุทธศาสนารวมไปถึงหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนาอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ประยุทธ์ ปยุตโต (2538 : 1) กล่าวว่า พุทธศาสนาเชื่อว่ากรรมที่ทุกคนกระทำไม่ว่าชนชั้นใด ย่อมได้รับผลกรรมเสมอกันในกาลปัจจุบันและวันข้างหน้า เพื่อให้คนยอมรับความจริงในสภาพ เพราะฉะนั้นคนไทยจึงชอบทำบุญเพื่ออนาคตของตนเอง และคนไทยก็อยากที่จะได้บุญมาก ๆ เพื่อจะได้สุขสบายในชาติต่อไป รวมถึงการรักษาศีล การเจริญภาวนาการไหว้พระสวดมนต์การแผ่เมตตา และการนำหลักธรรมมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับแนวคิดของลัดดา ราตรีพิภุข (2541 : 24 - 37) ได้ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดในวรรณกรรมของปิยะพร ศักดิ์เกษม ได้กล่าวว่า ความรักที่ดีต้องช่วยกันปกป้องศักดิ์ศรีของกันและกัน ความรักที่แท้จริงต้องเริ่มต้นอย่างถูกต้องงดงาม ส่วนการแต่งงานพ่อแม่มักจัดหาคู่ครองให้ลูกด้วยการดูที่ต้นตระกูลและทรัพย์สินและส่วนครอบครัวนั้น สามภรรยาไม่ควรมียัยที่ต่างกัน เพราะความคิดแตกต่างกันจะแตกแยกกันได้ที่สุดในที่สุด

ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับวัยเด็กและแนวคิดเกี่ยวกับการผจญภัย วีรพร นิติประภา พบว่า ได้สะท้อนแนวคิดให้ทราบถึงในวัยเด็ก เด็ก ๆ มักจะจินตนาการว่าได้ผจญภัยในดินแดนต่าง ๆ มากมาย รวมไปถึงการตั้งชื่อให้กับสัตว์และต้นไม้ชนิดต่าง ๆ อีกด้วย นอกจากนี้ ผู้แต่งยังได้สะท้อนให้เห็นถึงความไร้เดียงสาของเด็กที่มีความอ่อนโยนสะอาดปราศจากมลทิน บริสุทธิ์อยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ ญาณประทีป (2537 : 39) ได้กล่าวว่า แม่สังคมได้

เปลี่ยนแปลงไป แต่ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ก็ยังคงมีเหมือนเดิม เด็กก็เช่นกันย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐาน เริ่มแรกเด็กอาจมีความต้องการอย่างแรงกล้าและแคบ ๆ แต่เมื่อเด็กมีวุฒิภาวะความต้องการก็ขยายวงกว้างขึ้นตามสังคมแวดล้อมของเด็ก

นอกจากนี้ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น และแนวคิดเกี่ยวกับบอบายมุข/ยาเสพติด วีรพร นิติประภา พบว่า ได้สะท้อนแนวคิดให้ทราบถึง ในสังคมปัจจุบัน คนส่วนมากที่ใช้สารเสพติดเป็นจำนวนมาก นอกจากชนชั้นรากหญ้า สามัญชนคนธรรมดาไปจนถึงดาราที่ร่ำรวยก็ใช้สารเสพติด เนื่องจากคนเหล่านั้นมีความเชื่อว่าตนจะได้รับความสุขจากสิ่งเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดา ราตรีพิภพ (2541 : 35) ได้ศึกษาวิเคราะห์แนวคิดในวรรณกรรมของปิยะพร ศักดิ์เกษม ได้กล่าวว่า วัยรุ่นควรสำรวจกิจกรรมร่ายา รมัธยมวังเรื่องเพศสัมพันธ์ ไม่ข้องแวะสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายก็จะทำให้ชีวิตมีความสุข และถ้าใช้ชีวิตในวัยรุ่นอย่างผิดพลาด จะทำให้ชีวิตยิ่งถดถอยไปในทางที่ผิด

แนวคิดเกี่ยวกับการมองโลก วีรพร นิติประภา พบว่า ได้สะท้อนแนวคิดให้ทราบถึง การมองโลกมีทั้งการมองโลกในแง่ดี และแง่ร้าย ซึ่งคนที่มองโลกในแง่ดีจนเกินไปก็มักถูกคนอื่นเอาเปรียบแต่ถ้ามองโลกในแง่ร้ายเกินไปก็เป็นการทำร้ายตนเองและคนรอบข้าง ในขณะเดียวกัน ขนิษฐา ไชยฤกษ์ (2550 : 9) ได้ให้คำนิยามไปในทางเดียวกันกับซิลิคแมน กล่าวคือ การมองโลกในแง่ดีเป็นรูปแบบของการให้เหตุผลของแต่ละบุคคลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนว่าเมื่อมีสถานการณ์ที่ไม่ดีเกิดขึ้น บุคคลที่มองโลกในแง่ดีจะให้เหตุผลกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก ไม่ได้เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองและเกิดขึ้นเพียงชั่วคราวเฉพาะกรณีเท่านั้น ในทางกลับกันถ้าเป็นสถานการณ์ที่ตีเกิดขึ้น

เนื่องจากมีปัญหาเข้ามาเป็นอุปสรรคบ้าง เช่น การออกโรงเรียนกลางคัน การให้ความสำคัญของเงินตรา และการทำงานมากกว่าการได้รับการศึกษาสูง ๆ ในขณะที่ Manitrub (2560 : ออนไลน์) ได้แสดงทัศนะไว้ว่า การศึกษา คือ การถ่ายทอดความรู้ทักษะและทัศนคติของคนรุ่นก่อนให้กับอนุชนรุ่นหลังของสังคม เพราะอนุชนรุ่นหลังจะไม่อาจเติบโตไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ถ้าไม่ได้ดูดซับความเชื่อเกี่ยวกับโลกทัศน์ และทักษะในการดำรงชีวิตและแก้ปัญหาของผู้ใหญ่ก่อนที่การศึกษาจะกลายมาเป็นกระบวนการสำคัญที่ต้องกระทำด้วยความตั้งใจต้องเป็นทางการและเป็นระบบ

แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อ วีรพร นิติประภา พบว่า ได้สะท้อนแนวคิดให้ทราบถึงความเชื่อเกี่ยวกับการสาปแช่งแล้วยังส่งผลไปยังความแค้น แต่สุดท้ายการให้อภัยต่างหาก คือ สิ่งที่สำคัญและสามารถเอาชนะได้ทุกอย่าง นอกจากนี้ยังสะท้อนให้ทราบถึงความเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์เรื่องการทำของ การทำเสน่ห์ และสะท้อนให้เห็นอำนาจแรงอาฆาตของผู้หญิงว่ามีความร้ายกาจมากเพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับ ประชิต สุกฤษณ์ (2546 : 42) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความเชื่อว่า ความเชื่อ คือ ความรู้สึกนึกคิดของคนในอดีตที่สืบทอดต่อ ๆ กันมา และมีผลต่อพฤติกรรมและการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มชน โดยไม่คำนึงถึงเหตุผล นอกจากนี้ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง วีรพร นิติประภา พบว่า ได้สะท้อนแนวคิดให้ทราบถึงประเทศไทยกว่าจะเป็นไทยได้ถึงทุกวันนี้ ต้องผ่านอะไรมาบ้าง ต้องทำการปฏิวัติมาแล้วกี่หน ต้องถูกทหารยึดอำนาจมาแล้วกี่ครั้ง และต้องออกมาทำการประท้วงที่มีหลากหลายครั้งแล้วครั้งเล่า จนสุดท้ายเราก็ตกไปอยู่ในภาวะที่เสมือนถูกปกครองในระบอบประชาธิปไตยแต่ต่างหากไปด้วยอำนาจเผด็จการ ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ สันติ ทิพนา (2558 : 203) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับแนวคิดนี้ว่า ปรากฏการณ์ด้านการเมืองการปกครองมีแนวโน้มสะท้อนการชุมนุมทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทย ซึ่งมีปัญหาบางอย่างเรื้อรัง การเรียกร้องประชาธิปไตย การโค่นล้มรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง และการหวนรำลึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

แนวคิดเกี่ยวกับวัฒนธรรม วีรพร นิติประภา พบว่า วัฒนธรรมในที่นี้ คือ วัฒนธรรมการกินหรือการบริโภค ได้สะท้อนแนวคิดให้ทราบถึงปัจจุบันนี้ผู้คนนิยมบริโภค และทำอาหารของนานาชาติมากกว่าอาหารไทย ซึ่งสอดคล้องกับ อังคณา โปธา (2560 : ออนไลน์) อธิบายว่า รสชาติอาหารภาคกลางมีการผสมผสานของหลากหลายรสชาติ ทั้งรสเปรี้ยว หวาน เค็ม เผ็ด เอกลักษณะของรสชาติอาหาร ไม่ได้เกิดจากเครื่องปรุง เพียงอย่างเดียว เช่น รสเปรี้ยวที่ใช้ปรุงอาหาร อาจได้ทั้งจากมะนาว มะขาม มะกรูด ตะลิงปลิง ส้มแขก ผลไม้บางชนิด เช่น มะดัน มะม่วง เป็นต้น การใช้เครื่องปรุงรสเปรี้ยวที่แตกต่างกัน

แนวคิดเกี่ยวกับธรรมชาติ วีรพร นิติประภา พบว่า ได้สะท้อนแนวคิดให้ทราบถึง ประเทศไทยมีพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ มีการทำสวนในการปลูกพืชผัก ผลไม้อย่างกว้างขวาง ฝนตกต้องตามฤดูกาล และมีสัตว์น้ำที่หลากหลาย นับว่าเป็นระบบนิเวศวิทยาที่น่าอัศจรรย์ และนอกจากนี้ ผู้แต่งยังสะท้อนให้เห็นว่า เราควรจะอนุรักษ์ระบบนิเวศวิทยาไว้ไม่ให้เหลือน้อย ด้วยการอนุรักษ์น้ำ อนุรักษ์ดิน อนุรักษ์สัตว์และป่าไม้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสันติ ทิพนา (2558 : 202) ได้อธิบายว่า ปรัชญาการณัฏฐานด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศไทยเป็นอย่างมาก เช่น การตัดไม้ทำลายป่า แม่น้ำลำคลองเน่าเสีย การสร้างโรงงานอุตสาหกรรม ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อระยะยาวกับสังคมไทยมาอย่างต่อเนื่อง

ในด้านกลวิธีการนำเสนอในวรรณกรรมนวนิยายไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา มีกลวิธีการนำเสนอที่เหมาะสมให้นำหน้าในการนำเสนอที่สม่ำเสมอได้แก่กลวิธีการนำเสนอแนวคิด ซึ่งจากการศึกษากลวิธีการนำเสนอแนวคิดในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา พบว่า มีกลวิธีการนำเสนอแนวคิดทั้งหมด 4 แนวคิด คือกลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านโครงเรื่อง กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยการเล่าเรื่อง กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านตัวละคร และกลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านสัญลักษณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวคนธ์ อุบพงศ์ (2537 : 265 - 266) ได้วิเคราะห์กลวิธีการเขียนนวนิยายของประภัสสร เสวิกุล ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า ในด้านการนำเสนอแนวคิดของประภัสสร เสวิกุล มีกลวิธีการนำเสนอแนวคิดที่หลากหลาย ได้แก่ กลวิธีการนำเสนอโดยผ่านโครงเรื่อง กลวิธีการนำเสนอแนวคิดโดยผ่านการกระทำของตัวละครซึ่งมีผลกระทบต่อตนเองและตัวละครอื่น ๆ จากการศึกษากลวิธีการนำเสนอเรื่องในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา พบว่า มีกลวิธีการนำเสนอเรื่องใช้กลวิธีการแบบผสมผสานประกอบด้วย 2 กลวิธี คือ กลวิธีการดำเนินเรื่องตามแบบปฏิทิน และกลวิธีการดำเนินเรื่องเล่าย้อนต้น ซึ่งสอดคล้องกับ ประทีป เหมือนนิล (2519 : 15 - 23) ได้อธิบายว่า การดำเนินเรื่อง นอกจากโครงเรื่องจะประกอบด้วย การเปิดเรื่องในตอนต้น

การดำเนินเรื่องซึ่งเป็นตอนกลางของเรื่องก็มีความสำคัญอยู่เช่นกัน เพราะจะต้องดึงดูดความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องอย่างจดจ่ออยู่เสมอ ดังนั้นต้องอาศัยกลวิธีเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องที่เหมาะสม ซึ่งนักประพันธ์สามารถกระทำได้หลายวิธี คือ เล่าเรื่องตามลำดับปฏิทิน คือ การเล่าเรื่องไปตามลำดับก่อนหลังของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการเริ่มเรื่องจากจุดเริ่มต้นก่อน แล้วจึงดำเนินเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนหลัง การเล่าเรื่องย้อนต้น คือ การดำเนินเรื่องที่เล่าย้อนกลับกันไปมาระหว่างอดีตกับปัจจุบัน ดังนั้นเรื่องจึงอาจเริ่มต้นที่ตอนใดตอนหนึ่งก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด วัชรา บุญจรรยา (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอเรื่องในงานเขียนของ วินทร์ เลียววาริณ โดยวิเคราะห์จากกลวิธีการประพันธ์ด้านกลวิธีการเล่าเรื่อง และกลวิธีการเสนอเรื่อง ผลการศึกษาพบว่าด้านกลวิธีการเล่าเรื่อง วินทร์ เลียววาริณ ใช้กลวิธีการเล่าเรื่อง 3 แบบ คือ เล่าโดยใช้ตัวละครเอก เป็นผู้เล่า ผู้เขียนเป็นผู้เล่าในฐานะบุรุษที่ 3 และการเล่าแบบผสมผสาน ที่พบมากที่สุด ก็คือการเล่าแบบตัวละครเอกเป็นผู้เล่า วิธีนี้มีความสัมพันธ์กับการสร้างเรื่องแนวหักมุมของผู้เขียน ทำให้การหักมุมเป็นไปได้เป็นอย่างดีและมีศิลปะ ส่วนด้านกลวิธีการเสนอเรื่อง วินทร์ เลียววาริณ นำเสนอปัญหาอันเกิดจากความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์เป็นสำคัญ นิยมใช้การดำเนินเรื่องแบบย้อนอดีตมากที่สุด

นอกจากนี้ยังมีการใช้น้ำเสียง ซึ่งจากการศึกษาการใช้เสียงในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา พบว่า มีการใช้น้ำเสียง ทั้งหมด 8 น้ำเสียง คือ น้ำเสียงแสดงอารมณ์รื่นเริง น้ำเสียงอ่อนโยนนุ่มนวล น้ำเสียงโกรธเกรี้ยว น้ำเสียงเสียตาย อารมณ์ น้ำเสียงประชดประชัน เสียดสี น้ำเสียงโศกเศร้า สลดหดหู่ น้ำเสียงปลุกเร้าใจ และน้ำเสียงจริงจัง เคร่งขรึม ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงมน จิตจาง (2527 : 73-75) ได้แสดงทัศนะไว้ว่า ในการพิจารณาวรรณกรรมว่าต้องพิจารณาน้ำเสียง (Tone) ซึ่งทัศนคติที่ผู้ส่งสารแสดงออกให้เห็น หรือปรากฏในสารที่ผู้รับสารได้จากการอ่าน เช่น “ทำอย่างนี้ดีที่สุดแล้วซิเนะ” เป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เป็นการสื่อถึงการประชดประชัน เสียดสี น้อยใจของผู้แต่งที่มีต่อเรื่องที่เขียน หรือต่อผู้อ่านโดยใช้คำต่าง ๆ ซึ่งน้ำเสียงนั้นอาจเขียนด้วยเชิงขบขัน ล้อเลียน เสียดสี หมัดหวัง ยกย่อง สรรเสริญ เชิงวิชาการ ฯลฯ และ ัญญา สังขพันธ์ (2539 : 209) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์น้ำเสียงหรือท่าทีของผู้แต่ง น้ำเสียงของผู้แต่งจะซ่อนอยู่ในลีลา

การใช้ภาษาในเรื่อง การพิจารณาการใช้คำ ประโยคและความเปรียบจะช่วยให้มองเห็นท่าทีของผู้แต่งได้จากลักษณะการใช้ภาษา ลักษณะของการเล่าเรื่อง ลักษณะของการสร้างบรรยากาศในเรื่อง ความเปรียบเชิงประชด คือ ความเปรียบประชดตามสถานการณ์ทางสังคม และความเปรียบประชดตามบทบาทของตัวละคร

จากข้อสังเกตของผู้วิจัยการใช้น้ำเสียงประชดประชัน เสียดสี ในลักษณะนี้ ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสนุกสนาน เหมือนกับได้เป็นส่วนหนึ่งในการพูดประชดประชัน เสียดสีสังคมร่วมไปกับตัวละคร หรือผู้แต่งด้วย แต่ในขณะเดียวกันก็แฝงไปด้วยน้ำเสียงเศร้าสลดที่ขมวดปมไว้ตอนท้ายว่า “นวลก็ทรุดลงนั่งร้องไห้ คร่ำครวญส่งเสียงดัง พลังเอามือตะกุกตะกวยเดินไปอย่างสิ้นหวัง และคงร้องไห้พร้อมกับชุดคู่ในมิดม่นเช่นนั้นไปจนกระทั่งถึงเช้า ทั้งที่รู้ว่าจะไม่พบอะไร นอกจากไส้เดือนตาบอด ตัวแล้วตัวเล่า ‘..ที่หลงทางอยู่กลางเขาวงกตที่มันขุดเอาไว้เอง’ ซึ่งจุดที่ผู้แต่งได้ขมวดปมไว้ตอนท้าย สะท้อนให้ผู้อ่านเห็นถึงความไม่เที่ยงแท้แน่นอนของชีวิต ซึ่งสังคมทุกวันนี้ทุกคนต่างดิ้นรนเพื่อหาทางออกไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำงานทำ เรื่องของปากท้อง ฯลฯ จนสุดท้าย เราทุกคนต่างก็หาทางออกไม่พบ ในที่สุดก็ลาโลกไปพร้อมกับปัญหาเหล่านั้นที่เราเป็นคนสร้างไว้เอง เช่น ปัญหาหนี้สิน ปัญหาครอบครัว แดกแยกหย่าร้าง เป็นต้น นอกจากนี้การวิเคราะห์น้ำเสียงยังช่วยให้เห็นท่าทีของผู้แต่งว่าน้ำเสียงอย่างไรต่อสังคม ประเทศชาติ และจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจวิถีชีวิตของผู้คนในสังคมปัจจุบัน เนื่องจากวรรณกรรมเป็นเสมือนกระจกเงาสะท้อนสังคม ในขณะเดียวกันสังคมก็เป็นต้นแบบให้กับวรรณกรรม รวมไปถึงผู้แต่งก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งในของสังคมอีกด้วย

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ผลการวิจัยแนวคิดในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกตของ วีรพร นิติประภา สามารถนำไปเป็นข้อมูลเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบแนวคิดกับสังคมและสามารถดำรงชีวิตและรู้เท่าทันสังคมในปัจจุบันได้

7.2 ควรมีการศึกษาการใช้ภาษาในวรรณกรรมนวนิยายเรื่องไส้เดือนตาบอดในเขาวงกต ของ วีรพร นิติประภา เพื่อให้เห็นวิธีการใช้ภาษาที่มีความสมจริงสอดคล้องกับสังคมมนุษย์ในปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2517). **วรรณคดีวิจารณ์**. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
_____. (2539). **วรรณคดีวิจารณ์**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- ชินชญา ไชยฤกษ์. (2550). **ความสัมพันธ์ระหว่างการมองโลกในแง่ดี ความสุข และคุณภาพ
การให้บริการของพนักงานให้บริการลูกค้าในฝ่ายขาย : กรณีศึกษาสายการบิน
แห่งหนึ่ง**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดวงมน จิตรจำนงค์. (2527). **สุนทรียภาพในภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- ทวีศักดิ์ ญาณประทีป. (2537). **การเขียนวรรณกรรมสำหรับเด็ก**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธวัช ปุณโณทก. (2527). **แนวทางการศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธัญญา สังขพันธานนท์. (2539). **วรรณกรรมวิจารณ์**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. (2518). **แนะนำแนวทางการศึกษาวรรณคดี**. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตการพิมพ์.
_____. (2529). **แวนวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ: อานไทย.
- ประชิด สกุนะพัฒน์. (2546). **วัฒนธรรมพื้นบ้านและประเพณีไทย**. กรุงเทพฯ: ภูมิปัญญา.
ประทีป เหมือน. (2519). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: สารสยาม.
_____. (2519). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ลัดดา ราชพฤกษ์. (2541). **วิเคราะห์แนวคิด กลวิธีเสนอแนวคิดและศิลปะการใช้ภาษา
ในวรรณกรรมของปิยะพร ศักดิ์เกษม**. ปริญญาานิพนธ์ : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วัชรา บุญจรรยา. (2545). **วิเคราะห์กลวิธีการนำเสนอเรื่องในงานเขียนของ วินทร์ เลียววาริณ**.
ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี. (2559). **วรรณคดีสโมสร**. สืบค้นข้อมูลวันที่ 15 สิงหาคม 2559, จาก
<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A7%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B8%B5%E0%B8%AA%E0%B9%82%E0%B8%A1%E0%B8%AA%E0%B8%A3>.
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. (2537). **รายงานผลการวิจัยเรื่องอิทธิพลของมุกกล้อ้งในการผลิตรายการ
วีดิทัศน์ต่อการเรียนรู้ด้านทักษะของเกษตรกร**. เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร
แม่โจ้.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. (2544). **วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์**. กรุงเทพฯ: ธรรมชาติ.
- สมพร มั่นตะสุตร. (2525). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
_____. (2524). **วรรณกรรมสังคมและการเมือง**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สันติ ทิพนา. (2558). **ปรากฏการณ์ทางสังคมและกลวิธีการนำเสนอเรื่องสั้นในนิตยสาร
รายสัปดาห์ ปิพทุศักราช 2555**. ปริญญา ศศ.ม. ภาษาและวรรณกรรมไทย. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2543). **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒบางเขน.
- สิทธา พินิจภูวดล. (2515). **ความรู้ทั่วไปทางวรรณกรรมไทย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง

- สุดารัตน์ เสรีวัฒน์. (2520). **วิวัฒนาการเรื่องสั้นในเมืองไทยตั้งแต่แรกจนถึง พ.ศ. 2475**.
 วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย.
- สุริยาหีบศพ. **พิธีการลอยอังคาร**. สืบค้นข้อมูลวันที่ 26 มีนาคม 2560, จาก
<http://www.suriyafuneral.com>.
- สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร. (2518). **พระอภัยมณี: การศึกษาในเชิงวรรณคดีวิจารณ์**. กรุงเทพฯ:
 กรุงเทพมหานครการพิมพ์.
- เสาวคนธ์ อุปพงศ์. (2537). **วิเคราะห์กลวิธีการเขียนนวนิยายของ ประภัสสร เสวิกุล**. ปรินญา
 นิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- เอมอร ชิตตะโสภณ. (2521). **โลกแห่งวรรณคดี**. กรุงเทพฯ: ศึกษิตสยาม.
- อังคณา โปธา. **วัฒนธรรมไทย**. สืบค้นข้อมูลวันที่ 27 เมษายน 2560, จาก
<https://sites.google.com/site/angkana47013/phakh-klang>.
- Manitrub. **ทฤษฎีการศึกษา**. สืบค้นข้อมูลวันที่ 27 เมษายน 2560, จาก
<https://manitrub.wordpress.com/2014/12/15/%E0%B8%97%E0%B8%A4%E0%B8%A9%E0%B8%8E%E0%B8%B5%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A8%E0%B8%B6%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%B2-educational-theory/>.